

"สถานฝันรัก" ณ อัมพวา

19 พ.ย. 60 บ่ายเรารวมตัวกันที่วัดธรรมสถาน เตรียมของไปมอบให้น้องๆที่บ้านครูย่น บ้านคุ้มครองเด็กอัมพวา นัดกัน 4 โมงเย็น แต่กว่าจะจัดอาหารจัดของรวมพลกันได้ครบก็ห้าโมงกว่า น้องๆหิวกันเลย พี่ๆได้รวมตัวกันมอบของพร้อมทุนการศึกษาอีก 25,260 บาท มีผู้เป็นหลักในงานก็คือคุณอาพรเพ็ญ คุณอาไพบูลย์และครอบครัว คุณชวง จินดา และคุณอัฐสมไชยและเพื่อนๆ ที่มาร่วมสานฝันให้เด็กๆในวันนี้

ข้อคิดเล็กๆที่ได้มา เมื่อเราเข้าไปจะเห็นได้ว่าสถานที่ที่ร่มรื่นดีครึมน้ำสวยงาม เด็กๆน่าจะมีความสุข แต่.. ในแวตตาของพวกเขา หม่นหมองยิ่งนัก บางคนมองพี่ๆที่มากับครอบครัวและเพื่อนๆด้วยสายตาอันเศร้ารันทก รอยยิ้มที่เรามุ่งหวังจะให้เห็นแทนที่จะเป็นจากน้องๆ กลับกลายเป็นรอยยิ้มแห่งความสุขของพี่ๆที่ได้ไปมอบของแทนความรักให้กับน้องๆ แต่.. สิ่งที่เขาอาจจะขาดแคลนจริงๆนั้น น่าจะเป็นความรัก ความห่วงใยจากใจจริง ชีวิตของพวกเขา แม้เพียงจะสร้างฝัน..ยังลำบากเขาคงต้องต่อสู้กับชะตาชีวิตตนเอง ไปอีกนานนัก

ขอบคุณคุณครูและพี่เลี้ยงทุกๆท่านที่อุตสาหะทนลำบากดูแลพวกเขา ขอความสุขสมหวังจงมีแก่ทุกท่านด้วยใจจริง ขอขอบคุณแทนเด็กๆทุกคนจากใจนี้

พวกเราเอง ก็คงได้ข้อคิดมากมาย ทั้งๆที่ที่โตแล้ว และกำลังจะโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป...ในโลกใบนี้นั้นยังมีผู้คนและสรรพสัตว์ที่กำลังอยู่ในความทุกข์ยากลำบากอีกมากมายนัก การที่พวกเราได้เกิดมาและยืนอยู่ ณ จุดนี้ได้ มีความสุขมากกว่าผู้อื่นเป็นแสนเป็นล้านคน กรุณาอย่าเอาโชคดี/รางวัลแห่งชีวิตนี้ที่ได้รับไปใช้หมดไปวันๆ เลย ขอได้โปรดแบ่งปัน ความรัก ความปรารถนาดี ความ โชคดีมีสุขที่ท่านได้รับ ไปสู่ผู้คนและสรรพสัตว์ที่กำลังทุกข์ร้อนทั้งกายใจอยู่ด้วยเถิด อะไรก็ได้ที่ท่านได้แบ่งปันกัน ไม่มาจะเป็นความคิด ความปรารถนาดี สิ่งของ คำพูด การกระทำใดๆก็ได้จะเล็กน้อยเพียงใด ก็เปรียบประดุจดังสายฝนประพรหมลงเป็นพื้นดินที่แห้งผาก ยังพื้นดิน/จิตใจผู้ที่ตกในความทุกข์นั้น ได้ชุ่มชื้นมีความสุขได้บ้าง แม้เพียงเล็กน้อย...ก็ยิ่งดีนัก โลกใบนี้คงจะสดใส น่าอยู่ขึ้นอีกมากมายนัก ถ้าเราได้ร่วมกันแบ่งปัน ความรักให้แก่กัน รักนี้ ..ขอสานฝัน ให้เขอนั้นได้มีความสุขดังใจหมาย ตลอดไป

